

DDS 289

1. Nu be - de vi den Hel - lig - ånd at sam - men - knyt - te os ved tro - ens bånd og til ver - dens en - de

2. Du ly - sets Ånd! op - klar os så, at i sin her - lig - hed kan for os stå Her - ren, vi til - be - de,
 3. Du kær - lig - he - dens Ånd! ind - gyd i Her - rens sam - fund kær - lig - he - dens fryd, så vi gla - de van - dre,
 4. O Tals - mand! lad os fin - de trøst, som bar - net fin - der den ved mo - ders bryst, i din sø - de stem - me,
 5. Ja, sand - heds Ånd! for - vis os på, at og - så vi er af Gud Fa - ders små! Da er sor - gen sluk - ket,

kir - ken at be - va - re, nå - dig at af - ven - de al dens nød og fa - re. Her - re, hør vor bøn!

Guds den el - ske - li - ge, som os vil ind - le - de i sin Fa - ders ri - gel! Her - re, hør vor bøn!
 Je - sus, mel - lem di - ne, el - sken - de hver - an - dre, som Gud el - sker si - nel! Her - re, hør vor bøn!
 så al vor e - len - de smi - len - de vi glem - me ov - er sa - lig en - de! Her - re, hør vor bøn!
 da er per - len fun - det, Pa - ra - dis op - luk - ket, dø - den o - ver - vun - det. Her - re, hør vor bøn!